

שיחת השבוע

יש חדש

עושים סדר בעולם

שלוחי חב"ד ברחבי העולם משלימים את ההיערכות לארגון כשלושת אלפים סדרים ציבוריים, שבהם ישתתפו כרבע מיליון יהודים. סדרים כאלה יהיו בסין, בתאילנד, ביוון, בקפריסין, בבוליוויה, בטורקיה, בקונגו, בניגריה, בקמבודיה, וכמובן ברחבי מדינות חבריהעמים. הסדר הגדול ביותר צפוי להתקיים בקטמנדו שבנפאל, שבו צפויים להשתתף כאלפיים תרמילאים ישראלים.

מאות סדרים בארץ

לצד הסדרים המתקיימים ברחבי העולם בתי חב"ד בארץ עורכים מאות סדרים ציבוריים, לכל דיכפין, בכל עיר ועיירה ברחבי הארץ. הסדרים מיועדים לכל שכבות הציבור, לכל מי שמעוניין לחגוג את הסדר כהלכתו, באווירה חסידית שמחה ומאחדת. ההשתתפות מותנית ברישום ובאישור מראש. פרטים במוקד חב"ד *3770 או באתר chabad.org.il

ערוכים לחג

בתי חב"ד בארץ מחלקים לקראת חגי הפסח יתור ממאה אלף חבילות מזון, ובהן מצות, יין ומצרכי מזון בסיסיים, למשפחות נזקקות. זה למעשה מפעל 'קמחא דפסחא' הגדול בארץ. צעירי חב"ד הפיקו לקראת החג מגוון עלוני הסברה על החג, הלכותיו ומצוותיו, בעברית וברוסית, לילדים ולמבוגרים, והם הופצו במאות אלפי עותקים.

זמני השבוע

ירושלים תלאביב חיפה בארבע אילת ניו יורק

כניסת השבת	6:32	6:47	6:39	6:49	6:47	7:16
צאת השבת	7:46	7:49	7:49	7:48	7:43	8:18

תרמו ל'קמחא דפסחא' בעירכם *3770 מוקד חב"ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 072-2770100 • פקס 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

להשלים את המשימה

יום שישי, י"א בניסן, הוא יום זכאי לכל אחד ואחד מבני דורנו. ביום הזה ירדה לעולם הנשמה הגדולה שחוללה תחייה אדירה בעולם היהודי

הרבי מליובאוויטש. אהבה לכל יהודי, יהיה מי שיהיה

בועולם החסידי נהוג לציין לא רק את ימי ההילולא של צדיקים, אלא גם את ימי ההולדתם. יום שבו יורדת לעולם נשמה של צדיק ונשיא בישראל, הוא יום זכאי לדורי דורות. זה יום שבו נקראים כל הקשורים לצדיק, לתורתו ולדרכו, להתעורר ביראת שמים ובמעשים טובים, ולחזק איש את רעהו בהליכה בדרכי אשר הורה הצדיק.

בדור שלנו אנחנו מציינים במיוחד את י"א בניסן, יום ההולדתו של הרבי מליובאוויטש. ביום זה, לפני מאה ותשע שנים, ירדה לעולם הזה נשמתו הקדושה של הרבי, ואנו זכינו לאורו הגדול.

זכות לדורי דורות

בכלל, יום ההולדת של צדיק הוא יום שמחה, על האור שהאיר באותו יום בעולם. כשמדובר בנשיאי ישראל - השמחה גדולה פי כמה וכמה. חז"ל אומרים שהקב"ה בחר בא' בניסן ליום הקמת המשכן, "לפי שבאחד בניסן נולד יצחק, אמר הקב"ה: הריני מערב שמחתכם, שמחה בשמחה".

דבר מופלא נאמר בגמרא (מגילה יגב) בעניין יום ההולדתו של משה רבנו, ז' באדר. בזכות יום זה נתבטלה גזרת המן. הוא בחר בחודש אדר לביצוע מזימתו משום שבחודש זה מת משה רבנו, והוא ראה בכך סימן רע לעם ישראל. אולם חז"ל אומרים שהמן לא ידע כי בחודש זה גם נולד משה, ו"כדאי הוא יום הלידה שיכפר על המיתה". רואים אנו אפוא שיום ההולדתו של נשיא ישראל נעשה יום של שמחה וזכות לדורי דורות, עד שבזכותו נתבטלה גזרת המן כעבור יותר מאלף שנה.

הוא שמר על גחלת היהדות ברחבי ברית המועצות. למעשה, הרבי העניק תעוזה והשראה לכל הכוחות האחרים של היהדות האמונית, וגם אם מקצתם נתעו בתחילה מללכת בנתיב שסלל, עם השנים אימצו את דרכו.

הרבי הביא בשורה של אהבת ישראל לכל יהודי, יהיה מי שיהיה. הוא הציג מופת של ראייה כללית יהודית, בלי הבדלי עדות, כיתות או קבוצות. הוא דאג לכל יהודי, ועשה הכול כדי להביא שמחה ואור לכל נפש יהודית על-פני תבל.

אולם משימתו העיקרית של הרבי עדיין לא הושלמה. פעמים אין ספור ציין כי ייעודו של דורנו לסיים את הגלות ולהביא את הגאולה. אנו כולנו - תלמידיו, חסידיו, שליחיו, לומדי תורתו והנהנים מאורו - חייבים להמשיך בליבוי אש האמונה בגאולה הקרובה לבוא, ולהכין את העולם כולו לקראתה. בניסן נגאלו, ובניסן עתידים ליגאל.

מופת והשראה

כיום, במבט לאחור, נראית בבירור המהפכה הגדולה שחולל הרבי ברחבי העולם. בהשראתו נהפכה היהדות ממתגוננת למסתערת. הוא חולל את מפעל השלוחים, שהגיעו לכל פינה נידחת על-פני כדור-הארץ והפריחו בה את חיי היהדות.

השבת שממנה נובעת הגדלות

בחגהפסח, שבו בניישראל נעשו בני-חורין, ועד השלמות של החירות בעת מתן-התורה על הרסיני שאז נהיו בניישראל 'ממלכת כהנים', שהוא ביטוי לחירות השלמה.

המקור לכל השבתות

נמצא אפוא שאותה גדלות של 'שבת הגדול' שייכת בעיקרה לשבת שלפני חג-הפסח, וממנה היא שופעת לשבתות שלפני המועדים האחרים. ובפרט שגדולתם של ישראל באותה שבת באה לידי ביטוי בגלוי גם לעיני אמות-העולם, דבר שהשתקף בנס של 'למכה מצרים בבכוריהם'.

לכן אין סתירה בין הביאור לכינוי 'שבת הגדול' הקשור בנס 'למכה מצרים בבכוריהם', לבין המנהג לכנות 'שבת הגדול' את השבת שלפני כל חג. כי התחלת עניין הגדלות והחירות הייתה בשבת שלפני פסח, דבר שהתחיל בנס של 'למכה מצרים בבכוריהם', וממנה נובע אותו עניין של 'גדלות' בשבתות שלפני שאר החגים, על-פי מנהגי הקהילות ההן.

(התועודויות תשמ"ה כרך ג, עמ' 1637)

מי השבוע, וכאשר חל באותו שבוע יום-טוב, שהוא יום גדול ומקודש, הדבר מוסיף גדלות בשבת שלפניו. לכן השבת נקראת 'שבת הגדול'.

דוגמה לזה היא המנהג שהחתן עולה לתורה בשבת שלפני יום החתונה. אף כאן, מכיוון שמהשבת שופעת הברכה לגדול ונעלה, יום החתונה, נוצרת עלייה גם בשבת עצמה.

גדלות באה מחירות

מתברר שאין סתירה בין המנהג לכנות כל שבת שלפני יום-טוב 'שבת הגדול' לבין הטעם הקושר את הכינוי 'שבת הגדול' לנס של 'למכה מצרים בבכוריהם'. חג-הפסח הוא 'ראשון לרגלים', וכל ענייני המועדים האחרים נובעים ממנו. גם מעלת השבת שלפני חג, 'שבת הגדול', מתחילה מהשבת שלפני חג-הפסח.

ובמיוחד ש'גדלות' אמיתית קשורה עם עניין החירות, שהיא מהותו של חג-הפסח. גדלות אמיתית משמעותה - חירות בתכלית, בלי להיות משועבד לשום גורם. דבר זה נוצר

השבת שלפני פסח נקראת 'שבת הגדול'. בשולחן-ערוך של אדמו"ר הזקן מובא הטעם לכך, כי באותה שבת אירע הנס הגדול 'למכה מצרים בבכוריהם'. המצרים ראו את בני ישראל לוקחים כבש לבתיהם, ושאלו אותם לפשר הדבר. בניישראל השיבו להם שהם עומדים להקריב את קרבן הפסח, והקב"ה יכה את בכורי מצרים. תבעו הבכורים מאבותיהם לשחרר את בניישראל, וכשנענו בסירוב - נלחמו בהם, וכך הוכתה מצרים על-ידי בכוריה עצמם. לזכר הנס הזה השבת נקראת 'שבת הגדול'.

אולם מצאנו במנהגי קהילות עתיקות בישראל שכל שבת שלפני חג נקראה 'שבת הגדול', ואף יש במחזורים פיוטים מיוחדים לשבתות האלה. מהמנהג הזה עולה שהכינוי 'הגדול' אינו קשור עם הנס שאירע במצרים, אלא השבת נקראת 'הגדול' על שם שהחכם, הגדול שבחבורה, היה דורש בהלכות החג.

השבוע מתברך מהשבת

יש להוסיף טעם מדוע השבת שלפני כל חג מכונה 'שבת הגדול': מהשבת מתברכים כל

אמרת השבוע

שיקול חינוכי

אחד השלוחים הראשונים של הרבי מליובאוויטש באחת ממדינות ארה"ב התחיל להוציא לאור עיתון שהופץ בקרב יהודי האזור. כשנכנס אל הרבי ל'יחידות' באותם ימים העלה התלבטות שהטרידה אותו: הוא צריך לכתוב בכל גיליון מאמר שהוא חתום עליו, והשאלה היא אם מותר לו לקחת רעיונות משיחותיו של הרבי ולהציג אותם כמאמר שלו.

הרבי השיב: "בהזדמנויות רבות הדגשתי שאפשר לומר את הדברים בשמי או שלא בשמי, כפי מה שנראה נכון יותר כדי שהדברים יתקבלו. על-כן אין מצדי שום התנגדות שתכלול במאמריך רעיונות מהשיחות. אבל עליך להביא בחשבון שיתכן כי מישהו מתלמידיך יגלה יום אחד שהדברים שכתבת בשמך אינם שלך אלא הם נלקחו מהשיחות, והדבר עלול לפגוע בהערכתו כלפיך..."

פתגם חסידי

אחד החסידים העז פעם אחת ושאל את הרבי מליובאוויטש למה הוא מרבה לנסוע אל ציון חותנו, הרבי הקודם. השיב לו הרבי: "כשם שאתה זקוק לרבי, גם אני זקוק לרבי!"

רבי | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

בה' ובמשה עבדו

"ויאמינו בה' ובמשה עבדו" (שמות יד, לא). אם במשה האמינו, קליחומרו בה', ומה תלמוד לומר במשה? ללמדך שכל המאמין ברועה ישראל כאילו מאמין במי שאמר והיה העולם.

(ילקוט שמעוני)

דקות במשה שבדור

לפנינו לימוד חשוב: כל אחד ואחד מישראל, עם כל מעלותיו ועבודתו, צריך להיות דבוק וקשור למשה רבנו שבכל דור, ועלידו הוא מתקשר עם מי שאמר והיה העולם.

(לקוטי שיחות)

אמונת העם נותנת כוח

"ויאמינו בה' ובמשה עבדו, אז ישיר משה" (שמות יד, לא; יד, לד). כאשר ישראל האמינו בה' ובזה שמשה הוא עבדו - "אז ישיר משה" - אז יכול היה משה רבנו לומר שירה.

(דגל מחנה אפרים)

דרגות בהתקשרות

יש שלוש דרגות בהתקשרות של רבי וחסיד: כמו רב ותלמיד; כמו אב ובן; כמו מאור ואור.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

סיפור, תורה, ניגון

כאשר מספרים סיפור על צדיק - נוצרת

התקשרות במעשיו של הרבי. כאשר חוזרים על תורה שלו - ההתקשרות היא בדיבורו של הרבי. כאשר שרים ניגון שלו - ההתקשרות היא במחשבתו של הרבי.

(התמים)

בלי גבול בגבול

הגאון החסיד רבי הלל מפאריטש אמר: 'בינוני הוא גבול; 'צדיק' הוא בלי גבול; ו'רבי' הוא בלי גבול כפי שהוא מתלבש בגבול.

ברייה חדשה

חסיד היה יוצא ברייה חדשה מ'יחידות' אצל הרבי: הנפש האלוקית - בריאה, יצר הטוב - שמח ומעודד; הנפש הבהמית - מפורקת; ויצר הרע - מעוך.

(ספר השיחות ת"ש)

לבקש מה'חכם'

כל ענייניו של כל אחד ואחד מישראל, הן בגשמיות הן ברוחניות, תלויים בנשיא הדור. כך אמרו חז"ל (בבא'ב'תרא קט"ז): "מי שיש לו חולה בביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים". כלומר מי שהוא 'חולה', בגופו או בנשמתו, אינו רשאי להסתפק בזה שהוא וקרוביו וידידיו יבקשו רחמים מה', אלא הוא זקוק לתפילתו של ה'חכם' שיפעל רפואה בעבורו.

(הרבי מליובאוויטש)

מסר ומשמעות

כאשר הרב יעקב בידרמן בא לווינה, בירת אוסטריה, בשליחות הרבי מליובאוויטש, בשנת תשמ"א (1981), התחיל להוציא לאור בכל שנה לוח שנה, ובו פירוט המצוות של החגים והמועדים. את הלוח שיגר לרשימה של כשלושת אלפים יהודים.

"מעטים הגיבו, ויחידים אף טרחו לשגר תרומה", מספר הרב בידרמן. "מי שהקפיד לשגר תרומה צנועה היה הד"ר ויקטור פראנקל, גירולוג ופסיכולוג נודע. חוץ מהתרומה השנתית הצנועה לא היה בינינו קשר. הד"ר פראנקל לא היה מחובר לקהילה היהודית, ואפילו ביום הכיפורים לא בא לבית הכנסת."

ביום קיץ שגרתי בשנת תשנ"ה (1995) נכנסה אישה קשישה אך נמרצת לבית חב"ד בווינה. היא פגשה שם את הרב בידרמן ואמרה לו: "אתה סבור כי אתה השליח הראשון של הרבי מליובאוויטש בווינה. טעות בידך. זמן רב בטרם באת לאוסטריה מילאתי כאן משימה בשליחות הרבי".

האישה החלה לספר. שמה מרגרטה חיות. אימה הייתה בת למשפחת הגר המיוחסת של אדמו"רי ויז'ניץ. היא עצמה נולדה בעיירה צ'רנוביץ במשפחה מודרנית. מרבית שנות נעוריה עברו עליה בווינה. היא עסקה בשירת אופרה וזכתה לפרסום. בווינה גם נישאה וילדה בת.

ערב פרוץ מלחמת העולם השנייה הצליחה להימלט עם בעלה ובתה לאיטליה, והם עלו לאינה האחרונה שהפליגה לארצות הברית. כל בני משפחתה האחרים נספו בשואה.

הם השתקעו בעיר דטרויט. בתה בגרה ונישאה לרופא. בשנת תשי"ט (1959) ערך מוסד חב"ד בניו יורק 'דינר' חגיגי, ואליו הוזמן חתנה הרופא, כאורח כבוד. כך נוצר קשר בינה ובין חב"ד, ובעקבות זאת ביקשה להיפגש עם הרבי.

"אינני יכולה להסביר זאת", סיפרה, "אבל כשישבתי מול הרבי פרצתי בבכי בלתי נשלט. סכר שעמד בפני נהר דמעותיי במשך שנים - נפרץ. מאז השואה לא בכיתי. כאן הרגשתי שאני יכולה לשפוך את ליבי".

היא סיפרה לרבי את סיפור חייה, ובין הדברים אמרה כי יש בה רצון לחזור ולבקר בווינה. הרבי הגיב ואמר שאם היא תיסע לווינה הוא מבקש שתסור

אליו קודם לכן. "יצאתי מחדרו מעודדת, ומאז הרבי הוא בעבורי כמו אבא", אמרה.

עבר זמן והיא החליטה לנסוע לווינה. היא באה אל הרבי, כפי שהבטיחה, והרבי שאל אותה אם תיאות לעשות לו טובה. "בוודאי", אמרה. הרבי ביקש ממנה להעביר בשמו מסר

לשני אישים בווינה. אחד מהם היה הד"ר ויקטור פראנקל.

"מסרי לו דרישת שלום ממני ואמרי לו בשמי שעליו להתחזק ולהמשיך בעבודתו, מתוך נחישות מלאה. אל לו להתייאש, ויהי מה. אם יוסיף להיות חזק ונאמן לדרכו, בוודאי ינצח", אמר הרבי.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

לידת הגאולה

הגאולה נמשלת ללידה. חבלי המשיח מכונים 'חבלי לידה', ככתוב (הושע יג, ג): "חבלי יולדה יבואו לו", ועל צרות הגלות נאמר: "כי באו בניים עד משבר וכוח אין ללידה" (ישעיה לז, ג). הגאולה עצמה מכונה 'לידה': "כי חלה גם ילדה ציון את בניה" (ישעיה טו, ח).

גם על המשיח נאמר שהוא עובר מעין 'לידה'. על הפסוק בתהילים (בז, ב) בני אתה, אני היום ילידתיך" הזוהר אומר (פרשת בלק, עמ' רגב) שהפסוק הזה מדבר על לידת משיח בן דוד. במדרש תהילים מובא שבעת הגאולה יהיה המשיח כאדם שנולד לידה חדשה, שכן יינתנו בו כוחות חדשים: "וכד תיתי שעתיה (=וכשתבוא שעתו) אמר להם הקב"ה, עליי לבראותו בריאה חדשה".

בכוח עצמו

עניין הלידה בכללותו דורש הסבר. מדוע שמחים על הלידה, והלוא לכאורה הלידה היא ירידה גדולה - קודם לכן היה העובר במעי אימו, וחז"ל (גדה לב, ב) מתארים את מצבו העילאי, כאשר 'מלמדין אותו כל התורה כולה'. לפני הלידה הנשמה שלמה בתכלית, ולא יכולים להיות בה פגמים, ואילו אחרי הלידה האדם עלול להיכשל הן באי עשייה מתאימה בקו של 'עשה טוב', הן בעשיית דברים שהם בגדר 'סור מרע'. ואם כן, על מה השמחה?

אלא השמחה של הלידה היא, שאז האדם עובר ממצב שבו הכול ניתן לו מלמעלה, למצב שבו הוא משיג דברים בכוח עצמו. לפני הלידה הוא עובר, שמקבל הכול מן המוכן. הוא אוכל ושותה את מה שאימו אוכלת ושותה, והוא עצמו אינו עושה דבר. זה גם מצבה של הנשמה - כל מעלותיה המופלאות ניתנו לה מעצם הווייתה, והיא לא הגיעה אליהן בכוח עצמה. לאחר הלידה מתחילה העבודה העצמית של האדם, כשהוא משיג דברים בעבודתו שלו ובכוח עצמו.

אמנם האדם יכול לקבל מתנות נפלאות מלמעלה, אבל דבר שהאדם לא השיג בכוחות עצמו - איננו טוב אמיתי. הקב"ה, שהוא עצם הטוב וטבע הטוב להיטיב, רוצה לתת לנו את הטוב האמיתי, ולכן הוא יצר את עניין הלידה, שבו מתחילה העבודה העצמית של האדם, ומכאן והלאה הוא יכול להשיג את הדברים בכוחות עצמו.

על כך היא השמחה הגדולה ביום ההולדת - שמחה לא רק להורים ולסביבה, אלא גם לנולד עצמו. כי אף על פי שבמובנים רבים יש כאן ירידה (ממצב שבו "מלמדין אותו כל התורה כולה" וכו'), האמת היא שעכשיו מתחילה העלייה האמיתית שלו, כי עכשיו הוא מתחיל להשיג דברים בעבודתו שלו ובכוח עצמו.

יום שמחה

זה גם הקשר בין יום הולדת לבין הגאולה. מעלתה של הגאולה העתידה על הגאולות שקדמו לה, שהיא תבוא בזכות עבודתם של בני ישראל בתקופת הגלות, שזיכנו את העולם והכינו אותו לקראת הגאולה. זה עניינו של יום הולדת, שבו מתחילה עבודתו של האדם בזיכור עצמו והעולם שסביבו, כחלק מהמשימה הכללית של הפיכת העולם להיות 'דירה' לקב"ה.

ואם יום הולדת של כל יהודי הוא יום שמחה, על אחת כמה וכמה יום הולדת של נשמה כללית. וכפי שאמר הרבי מליובאוויטש על יום הולדתו של חותנו, הרבי הקודם (תורת מנחם כרך לד, עמ' 110): "זהו גודל השמחה שביום ההולדת של הרבי, אשר 'הימים האלה נזכרים ונעשים', 'בכל שנה'. זוהי שמחה לא רק עבור אלו שזכו ונהנו מתורתו, אלא עד לכל 'אשר בשם ישראל יכונה', כיוון שבלידתו התחיל להאיר לכל העולם".

יום זה נתן אפוא כוח לכל יהודי להגביר עוד יותר את העבודה העצמית בזיכור העולם ובהפצת אור התורה והקדושה בכל פינה בעולם, כדי לסיים את מה שעדיין חסר להכנת העולם כולו לקראת הגאולה הקרובה לבוא.

לא היה פשוט להיפגש עם הד"ר פראנקל. מרגרטה באה למרפאת, ושם נמסר לה כי כבר שבועיים לא בא למרפאה. היא איתרה את כתובת ביתו. את הדלת פתחה לה אישה וביקשה ממנה להמתין.

הד"ר פראנקל יצא אליה והביט בה בקוצר רוח. היא אזרה אומץ ואמרה כי הרב שניאורסון מברוקלין מוסר לו דרישת שלום. היא הפסיקה לרגע, ואז מסרה לו את המסר מהרבי.

"נדהמתי מהשינוי שחל בפניו", סיפרה לרב בידרמן. "עיניו התמלאו דמעות, ובקושי הוא הצליח להירגע. הוא הודה לי, והזמין אותי להיכנס אל חדר עבודתו. הוא הציג לפניי מסמכי הגירה שהיו מונחים על השולחן".

הוא סיפר לה כי שיטתו מותקפת בחריפות מצד הדוגלים באסכולת הפסיכואנליזה של פרויד. זה היה כמה שנים לאחר שפרסם את ספרו 'האדם מחפש משמעות', שבו הוא מגולל את חוויותיו בימי השואה ואת התובנות שהגיע אליהן. הוא האמין שביסוד האדם עומדת שאיפה למשמעות ולקשר עם כוח עליון. עמדתו זו עוררה עליו ביקורת קשה.

לנוכח המתקפות העזות החליט לעזוב את וינה ולהגר לאוסטרליה, בקרבת מקום לאחותו. עתה, כשקיבל את המסר מהרבי, אמר למרגרטה שישקול זאת מחדש.

ואכן, הד"ר פראנקל החליט להישאר בווינה ולהילחם על עמדותיו, והצליח בכך. ספרו תורגם לאנגלית ובמהרה נעשה רבי מכר ותורגם לעוד כעשרים שפות. האיש נעשה מרצה באוניברסיטאות בחמש יבשות, קיבל מדליות ופרסים בין לאומיים, ומיליונים הושפעו מהראייה החיובית שביסוד שיטתו על טיבו של האדם.

בעקבות סיפורה של מרגרטה החליט הרב בידרמן להתקשר אל הרופא הקשיש בן התשעים. כששאל אותו אם הוא זוכר את המסר שקיבל מהרבי, השיב בחום: "כיצד אוכל לשכוח את הרב שבא לעזרתי בתקופה הקשה בחיי! הלוא אני חייב לו חוב עצום של הכרת תודה!"...

בספר הביוגרפי 'כאשר החיים משוועים אלינו', המספר את קורות חייו של הד"ר פראנקל, מתגלה עובדה מעניינת - מתברר שהוא הניח תפילין בסתר מדי יום ביומו. "את התפילין לקח עמו תמיד לכל מקום על פני כדור הארץ", נכתב שם.

"הסיפור הזה חושף טפח מהפעילות המופלאה של הרבי לליבו הזיק היהודי בלב יהודים, שאיש לא העלה על דעתו כי יכול להיות קשר ביניהם ובין הרבי", מסיים הרב בידרמן.

הקשרים הנסתרים נחשפים

התיכונים. הרבי עמד על הבעיות בספרי הלימוד הקיימים, המקבלים את תיאוריית האבולוציה כעובדה, ובמשך שעות רבות הציג את תפיסתו על הגישה הנכונה לבעיות שבין דת למדע.

בכירי המוסד מדברים

בפעם הראשונה חושפים אישים מקהילת המודיעין הישראלית את עומק הקשרים שהם קיימו עם הרבי. ראש המוסד לשעבר, אפרים הלוי, סיפר על פגישה מרתקת ביותר. "הרבי הראה בקיאות ניכרת בכל התחום הזה של מודיעין, של איסוף ידיעות", גילה הלוי.

בקרוב תתפרסם עדותו של נחיק (מנחם) נבות, סגן ראש המוסד לשעבר, שמשפר על ביקורו עם שני בניו בחדרו של הרבי: "אתה בא לחצר הרבי - אתה בא הביתה, מהרבה בחינות", הוא אומר. בהמשך הוא מתאר את החוויה של הקפות שמחת תורה בבית מדרשו של הרבי.

כך השפיע הרבי

השופט בדימוס צבי טל מספר כי שאל את הרבי אם להגיש את מועמדותו לבית המשפט העליון: "הרבי השיב שאגיש את מועמדותי, ועם זה לקבל עליי הוספה בקיום משפטי של השופט כל הארץ" [כלומר, הוספה בקיום התורה והמצוות]. אליעזר שמאלי, מנכ"ל משרד החינוך לשעבר, סיפר על שיחה מרתקת שבה יעץ הרבי

תמיד היה ידוע כי אל חדרו של הרבי מליובאוויטש נכנסו אישים רבים ומגוונים, מכל גוני הקשת. היו בהם אדמו"רים ורבנים, מדינאים ואנשי ביטחון, מדענים ואמנים, מנהלי עסקים ורופאים, מנהיגי ציבור ופשוטי עם. לא מעטים זכו לפגישות ארוכות, שנמשכו שעות רבות.

בשנים האחרונות נחשף הציבור לעוצמת הקשרים האלה, בזכות מיזם תיעודי של חברת המדיה JEM, המופקדת בין השאר גם על ארכיון ההקלטות והסרטים מהאירועים בחצר הרבי. מאות אישים, מכל רחבי העולם, תועדו בווידאו כשהם מספרים את חוויות המפגשים עם הרבי.

פגישה בת שבע שעות

בכל שבוע נחשף הציבור לקטע קצר מאחד הראיונות, במסגרת תכנית הווידאו השבועית המוקרנת במרכזי חב"ד בעולם, שבה מובאים קטעי משיחותיו של הרבי, אירועים שאירעו בחצרו בתקופה זו, מפגשים עם אישים מעניינים ועוד. הדברים מוגשים באורח בלתי אמצעי, בלי קטעי קישור - דברים כהווייתם.

בראיונות האלה מתגלים דברים שלא היו ידועים. למשל, הרב ד"ר משה טנדלר (חתנו של הפוסק הנודע רבי משה פיינשטיין) חושף כי בשנת תשל"ל (1970) נפגש עם הרבי לפגישה שהחלה בחצות הלילה ונסתיימה בשבע בבוקר. הרבי ביקש ממנו לכתוב ספר ביולוגיה לבתי הספר

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

אפיקומן כהלכתו

שאלה: למה אין אוכלים אחרי האפיקומן?

תשובה: ב"חץ פורסים את המצה האמצעית לשני חלקים. את החלק הגדול מחביאים לאפיקומן, שהוא מצווה חשובה, ואת החלק הקטן משאירים כדי לומר עליו את ההגדה.

בזמן בית המקדש היו אוכלים את קרבן הפסח בסוף כל הסעודה, כדי שיהנו באכילתו ותהיה דרך חשיבות וגדולה. לאחר אכילתו אין אוכלים דבר, כדי שלא יעבור טעם הפסח מהפה. עכשיו, שאין לנו קרבן פסח, חובה עלינו לאכול 'כזית' מצה, זכר לפסח, בסוף הסעודה, והוא הנקרא 'אפיקומן' (דהיינו לפתן). ולכתחילה צריך לאוכלו בהסָּבָה.

את האפיקומן עוטפים במפה ומניחים אותו בנפרד, כדי שלא יבואו לאוכלו עד תום הסעודה. בקהילות המזרח, האב (באחרות - הבן, 'שומר האפיקומן') לוקח את האפיקומן העטוף במפה על כתפו, יוצא

שמוטקין: "מיזם שימור שאין ערוך לחשיבותו"

לו כיצד להילחם בנגע הסמים הפוסה בנוער. צייד הנאצים טוביה פרידמן מגלה כי חשב להפסיק את פעילותו, והרבי שכנע אותו להמשיך והדגיש את הנחיצות להביא את הנאצים על עונשם.

מנהל JEM, ר' אלקנה שמוטקין, אומר כי המיזם הזה אין ערוך לחשיבותו: "מהעדויות האלה אנחנו לומדים כיצד הרבי השפיע על העולם היהודי באמצעות אישים רבים ומגוונים. זה חשוב לא רק לדור הצעיר. גם המבוגרים מגלים עולם מופלא שלא הכירו את עוצמתו". הוא קורא למי שזכו למפגש עם הרבי ליצור קשר (טל' 03-9608018), כדי לתעד את סיפור הפגישה.

לרגל חופשת בין הזמנים

הסרת משקפיים במחיר קבוצתי

לבדיקת התאמה ללא תשלום: *6474

מעוניין לקנות ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה) וכן כלי כסף, רימונים לס"ת, כתרים, אצבעות, מגילות אסתר פסולות ועוד...

052-9772525

הגולה ביום ראשון י"ג ניסן (17/4/11) תיערך הגולה מיוחדת (בפיקוח ו"ח) על

ספר תורה מהודר

ובנוסף, מקבלים ללא הגרלה שתי מתנות ייחודיות שיפארו את שולחן החג והשבת לתורמים למצות "פדיון שבויים" להצלת הנשים והילדים מהכפרים הערביים, 52 לחודש למשך שנה בלבד יד לאחים: 1800-620-640

בלי טריקים, בלי שטיקים!

אשדוד, אזור התעשייה רח' בעלי המלאכה 6 ירושלים, רח' בית הדפוס 27 גבעת שאול בני ברק, אזור התעשייה רח' הקישון 5 מגדל העמק, א. התעשייה הדרומי ליד האצטדיון קרית ביאליק, אזור התעשייה רח' הנס מולר 6

